

بررسی رابطه بین ویژگی های حسابر و کمیته حسابرسی با گزارشگری سرمایه فکری

سعید پاکدلان*

علیرضا آذر براهمان**

رضا صابری***

سید مجتبی حسینی زهرایی****

* دانش آموخته دکتری حسابداری دانشگاه مازندران و استادیار گروه حسابداری موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی شاندیز-مشهد

** دانشجوی دکتری حسابداری دانشگاه مازندران و عضو هیئت علمی گروه حسابداری موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی شاندیز-مشهد

*** کارشناسی ارشد رشته حسابداری موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی شاندیز-مشهد

**** کارشناسی ارشد رشته حسابداری موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی شاندیز-مشهد

چکیده:

سرمایه فکری اصطلاحی برای ترکیب دارایی های نامشهود بازار، دارایی های فکری، دارایی های انسانی و دارایی های زیر ساختی است که سازمان ها را برای انجام فعالیت هایشان توانمند می سازد. مدیریت و اندازه گیری و همچنین گزارشگری سرمایه فکری در سالهای اخیر توجهات بسیاری را به خود معطوف نموده است. گزارشگری اطلاعات سرمایه فکری میتواند منجر به اخذ تصمیمات کارآمدتری توسط مدیران، سهامداران، دولت و سایر ذینفعان گردد. هدف اصلی این پژوهش تأثیر مکانیزم های حاکمیت شرکتی را در میزان گزارشگری سرمایه فکری می باشد. این پژوهش از نظر هدف، کاربردی بوده و از مدل رگرسیون برای بررسی روابط بین اجزای مدل بهره برده است. جامعه آماری در این پژوهش، مشتمل بر شرکت های حاضر در بورس اوراق بهادار تهران به جز شرکتهای سرمایه گذاری، موسسات مالی و بانک ها می باشند. به این منظور تعداد ۱۰۱ شرکت طی باز زمانی ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۸ (۷۰۷ سال شرکت)، مورد بررسی قرار گرفت. برای تحلیل داده ها از نرم افزار ایویوز استفاده شده است. نتیجه این پژوهش نشان داد بین مکانیزم های حاکمیت شرکتی یعنی کیفیت حسابرسی با گزارشگری سرمایه فکری رابطه منفی معناداری وجود دارد. از سوی دیگر بین استقلال کمیته حسابرسی با گزارشگری سرمایه فکری رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین نتایج نشان می دهد بین اندازه کمیته حسابرسی و گزارشگری سرمایه فکری رابطه معناداری وجود ندارد.

واژه های کلیدی: حاکمیت شرکتی، گزارشگری سرمایه فکری، بورس اوراق بهادار تهران